

Tu Tiên Chi Ma Thế

Chương 84 : Chương 84

Mọi người đều thấy rõ tình hình trong trận, ngay cả Hàn Mị vẫn luôn trấn định cũng phải cả kinh hô: “Chuyện gì vậy?”

Liễu Huy Hải đáp: “Như những gì đạo hữu chúng kiến, chỉ sợ chúng ta đã bị Ấu Minh chân quân qua mặt, bị lừa cả vào đây, chỉ vì giúp hẳn hoàn thành trận này. Nhưng vì sao Ấu Minh chân quân lại làm thế, ta cũng chẳng rõ.”

Giang Lưu nắm chặt linh kiếm trong tay, bảo: “Theo như những gì Liễu đạo hữu đã nói, đây là Thập Nhị Tượng Trận, là trận pháp dùng để ngưng thần, nhưng muốn kích hoạt, phải dùng thần hồn của tất cả mười hai người, rốt cuộc là vì sao, các ngươi cũng tự hiểu rồi.”

Mặc Phỉ nhíu mày nói: “Ta biết việc ma giáo sinh hồn luyện khí, nhưng lại không biết có thể dùng thần hồn người khác cho bản thân mình, trận này, chỉ sợ không đơn giản như bề ngoài.”

Liễu Huy Hải nói: “Đây là Tụ Âm Trận, mấy vạn năm qua âm khí vẫn hội tụ về trung tâm, dù là tiên nhân tiến vào trận này, chỉ sợ không dễ chịu mấy, người đó rốt cuộc là kẻ thế nào?”

Hàn Mị cũng nói: “Nếu y vẫn luôn hấp thụ âm khí suốt mấy vạn năm, vậy mười hai sinh hồn thôi thì có tác dụng gì lớn đâu, có thể thấy trận này không phải để giúp y, mà còn mang tác dụng khác.”

Mặc Phỉ gật đầu đồng ý: “Đúng như thế.”

Bên đây còn thảo luận chưa ra kết quả, Ấu Minh chân quân đứng trên cây cột đã có hành động, hẳn duỗi tay trao qua, trong tay cầm một thanh Song Xoa Kích, Song Xoa Kích ánh kim sắc, bảo quang lập lòe, hẳn gơ tay ném, cặp Xoa Kích lập tức xé gió bay vút tới chỗ Quân Trì.

Quân Trì vội vàng tránh đi, nhưng cặp Xoa Kích mang theo khí thế lôi đình, tốc độ cực nhanh, e rằng muốn tránh cũng không thoát.

Các tu sĩ nhất thời chấn kinh với thế tới của nó, hên sao họ phản ứng mau lẹ, ngay lập tức, vội vàng gọi pháp bảo hộ thể ra.

Nhưng xoa kích quá nhanh, cũng may Phi Kiếm trong tay Quân Yến phát huy tác dụng, hai thứ va chạm vào nhau thật mạnh, keng một tiếng, âm khí chung quanh không ngừng rung chuyển, tạo thành gió lớn, đủ khiến các tu sĩ vô pháp đứng thẳng, trùng hợp có pháp bảo phòng hộ chống đỡ, nhờ đó bọn họ không bị ảnh hưởng quá mạnh.

Nhưng cặp Xoa Kích chẳng bị Phi Kiếm cản trở quá lâu, dường như chỉ mới chớp mắt, Phi Kiếm đã bị Xoa Kích đàn áp, bảo quang nhanh chóng biến mất, thậm chí kiếm thể còn hóa thành tro bụi.

Cặp Xoa Kích chỉ hơi trật một chút, thế tới vẫn ào ạt về phía Quân Trì như cũ.

Chung quanh Quân Trì tỏa ra Chu Tước chân hỏa phòng ngự, cho rằng có thể chế trụ nó, thế nhưng cặp Xoa Kích ngày càng gần, mang theo đạo uy áp nặng nề, nháy mắt bổ nhào tới trước mặt hẳn.

Quân Trì cả kinh, không ngờ phòng ngự Chu Tước chân hỏa lại bị phá như thế, hẳn muốn tránh cũng không kịp, cánh lập tức bị quệt trúng, cảm giác đau đớn còn chưa kịp kích, đã rơi từ trên cao xuống dưới.

Quân Yến hốt hoảng: “Ca ca!”

Quân Trì không còn thời gian lo cho bản thân, hét lớn một tiếng, nói: “Lập tức tản ra!”

Các tu sĩ mau chóng hiểu rõ tình thế.

Ưu Minh chân quân ở đây, không ai trong họ có thể đối phó nổi, nếu tụm lại với nhau sẽ nhanh chóng bị tiêu diệt, nếu phân tán riêng, còn có thể chia thành nhiều hướng cản trở.

Lại nói, giờ cánh Quân Trì đã bị thương, không thể phi hành nữa, giờ họ phải tự điều khiển pháp bảo rời khỏi lưng hẳn.

Sau khi mọi người đều đã rời khỏi chỗ Quân Trì, Ưu Minh chân quân lại

đuổi tay ra, lần này cầm một cây thương trông rất âm u, tuy thân thương màu đen, lại phát ra ánh sáng lưu động, có thể đoán đây là một vật bảo rất hiếm có.

Cặp Xoa Kích vừa rời dùng xong vẫn chưa thấy thu về, lần này dường như cũng định trực tiếp ném qua.

Quân Yển thấy thế, đã phi độn tới chỗ Ấu Minh chân quân, Xích Viêm kiếm trong tay lượn lò Chu Tước chân hỏa, Xích Viêm kiếm phải chịu đựng ngọn lửa Chu Tước, liên tục phát ra âm thanh rầu rĩ, nhưng vẫn kiên cường chịu đựng.

Quân Yển lớn tiếng nói: “Trong trận là tiên nhân, bởi vì thân hồn quá mức cường đại, vô luận thứ gì cũng không thể thừa nhận nổi, đành phải dùng Tụ Âm Trận vây khốn bản thân, chèn ép lực lượng thân hồn, nhờ đó mới không phá thể, Thập Nhị Tượng Trận này, không phải để ngưng thần, mà phân tán thân hồn vào mười ba cơ thể. Nhưng tiên thể của hần, mới chính là cơ quan quan trọng nhất, còn mười hai cơ thể khác, chỉ là nơi để thân hồn phân tán. Chỉ sợ thứ đang công kích chúng ta, vốn không phải là Ấu Minh chân quân, mà chính là vị tiên nhân đó.”

Quân Yển nói ra kết quả này sau khi đã quan sát kỹ càng.

Đương nhiên, cũng có thể chỉ là suy đoán.

Y nói xong, lại bảo: “Nhưng hiện giờ, tiên nhân vẫn chưa hoàn toàn rút hết hồn lực vào mười hai cơ thể, cho nên người ở mười hai cây trụ không thể thoát thân. Nhưng Ấu Minh chân quân không thể không rời cây cột đó để công kích chúng ta, tạm thời vẫn còn biện pháp đối phó, nếu như đợi y rút toàn bộ thân hồn khống chế mười hai cơ thể, vậy càng không xong.”

Quân Yển nói xong, tất cả mọi người đều thấy phi thường có lý.

Mà Ấu Minh chân quân bỗng liếc mắt nhìn Quân Yển, bảo: “Thật không ngờ, vẫn còn hậu bối minh bạch trận thế này của bốn quân.”

Nói xong, lại quăng trường thương tới.

Quân Yến tưởng rằng hắn sẽ đối phó mình, nhưng không ngờ mục tiêu vẫn như cũ là Quân Trì.

Một bên cánh Quân Trì bị thương, sau khi mọi người rời khỏi lưng hắn, Quân Trì lập tức hóa thành hình người, trên chân đạp pháp bảo, sau đó nuốt mấy viên đan dược, cố gắng chữa trị cánh tay trái bị thương.

Bấy giờ trường thương lại công kích tới, nhưng hắn đã vô pháp chống đỡ.

Ấu Minh chân quân là tu sĩ Hóa Thần kỳ, lúc này lại mang một phần thân hồn tiên quân, vô luận thế nào, hắn cũng không thể đối phó nổi.

Quân Trì cảm thấy mình như một con kiến, mà trường thương tựa một tòa núi lớn không thể chống đỡ, muốn nghiền chết hắn, còn hắn lại chẳng có năng lực phản kháng.

Quân Trì mồ hôi đầy mặt, không kịp gọi pháp bảo ra ngăn cản, nhưng trường thương đã đến trước mặt.

Đầu óc Quân Trì trống rỗng, không còn bất cứ suy nghĩ nào, dù là sống hay chết, sợ hãi hay bị thương, tất cả đều không có, hắn chỉ chuyển ánh mắt sang một bên, muốn liếc mắt nhìn Quân Yến đệ đệ mình một lần cuối.

Mới vừa rồi Quân Yến nói những lời đó, không chỉ để giải thích ngọn nguồn cho mọi người, quan trọng là muốn hấp dẫn lực chú ý của Ấu Minh chân quân, hy vọng Ấu Minh chân quân sẽ đối phó mình trước mà không tiếp tục tấn công Quân Trì.

Nhưng hiển nhiên Ấu Minh chân quân đã minh bạch ý đồ của y, hoặc chỉ đơn giản muốn dùng biện pháp nhanh gọn lẹ nhất.

Quân Trì là thần điều Chu Tước, trong cơ thể còn có ma đan và yêu đan dung hợp, tu vi cao nhất trong số mọi người, hơn nữa còn đang bị thương, sao có thể vì lời nói Quân Yến liền thay đổi mục tiêu đáng chết nhất chứ?

Quân Yến trơ mắt nhìn trường thương bay thẳng tới chỗ ca ca, con

người mở to đầy vẻ khó tin, thời gian ngắn ngủi đó khiến y không thể hành động, nhưng ca ca y, người ca ca y yêu nhất, sắp phải hồn phi yên diệt dưới lưỡi thương sắc nhọn, giống như Phi Kiếm mà y gọi ra lúc trước, lập tức hóa thành tro bụi.

Đó là loại cảm giác cả thế giới dường như sụp đổ, y cảm thấy có gì đó trong cơ thể mình bị xé toạc, thống khổ dày vò từng tấc da thịt lẫn cốt nhục y, lắng trĩ cả linh hồn lẫn thể xác.

Không!

Không! Không!

Không! Không! Không!

Nội tâm y không ngừng rít gào, thời gian dường như đình trệ lại khoảnh khắc đau đớn đó, Quân Yến nhìn quỹ đạo cây trường thương, trường thương bay thẳng lưu động quang mang màu đen, xé rách âm khí linh khí chung quanh, từng tấc từng tấc tiếp cận Quân Trì, mà Quân Trì lại không hề động đậy, chỉ dùng ánh mắt nhìn về phía y, mang theo nét dịu dàng và bình tĩnh, dường như đang nói, Quân Yến, đệ phải sống sót, mau chạy đi!

Vạn Tương Quy kiếm bỗng nhiên có động tĩnh, Quân Yến có thể cảm nhận nhịp đập của nó, thấy nó đang xoay tròn từng vòng, Kim Đan y như hòa tan trong cơn lốc mà Vạn Tương Quy kiếm khuấy động, dung hợp vào Vạn Tương Quy kiếm, Quân Yến lẩm bẩm một tiếng: “Hạo Thương, mau nghe lệnh ngô.”

Vạn Tương Quy kiếm trong đan điền hần tỏa sáng rực rỡ, sau đó vọt ra, Quân Yến một thân hồng y, dáng người khẽ lay động, Vạn Tương Quy kiếm lập tức xuất hiện trên đỉnh đầu y, y duỗi tay trao qua, trên thân Vạn Tương Quy kiếm lưu động ngũ sắc chói lóa.

Vạn Tương Quy kiếm mà Quân Yến đang nắm trong tay bỗng dung biến mất, sau đó xuất hiện trước mặt y, Vạn Tương Quy kiếm chém tới, trường thương khí thế lẫm lẫm như núi, trước mặt thân kiếm giờ như một con hổ giấy, phân phật bốc lửa, sau đó hóa thành hư ảo.

Sau khi trường thương biến mất, uy áp và uy thế Vạn Tương Quy kiếm mới bắt đầu khuếch tán, như núi băng, như sóng thần, càn quét về phía Ấu Minh chân quân.

Uy thế tạo thành cơn lốc lạnh thấu xương, âm khí lẫn linh khí bị quét đến nháy mắt tiêu tán, xuất hiện một khoảng chân không thật rộng.

Toàn bộ Tụ Âm Trận, không khí âm u xung quanh, dường như cũng sáng sủa hơn rất nhiều.

Thậm chí Tụ Âm Trận cũng phải run sợ, ngay cả đài cao Tiên Khí, còn bị Vạn Tương Quy kiếm chấn nhiếp, dường như cũng bị kinh hãi.

Ấu Minh chân quân gọi một quyển trục ra, quyển trục tạo thành cầu vồng, bảo vệ hắn và Thập Nhị Tượng Trận bên dưới, nhưng quyển trục chỉ chịu đựng được một lúc, ngay sau đó lập tức tan biến, bị uy áp Vạn Tương Quy kiếm chém thành từng mảnh vụn, tiêu tán mất.

Tiếp đó Ấu Minh chân quân phải liên tục gọi ra pháp bảo phòng hộ, bấy giờ mới có thể bảo toàn bản thân dưới dư uy Vạn Tương Quy kiếm.

Ấu Minh Chân Quân khiếp sợ nhìn Quân Yển, nói, “Vạn Tương Quy kiếm! Vì sao lại ở chỗ ngươi? Ninh Phong tiên quân đâu?”

Khi Quân Trì sắp bị trường thương Ấu Minh chân quân đánh chết, các tu sĩ đều thấy, nhưng đó chỉ trong giây lát, không ai kịp đến tiếp ứng, thời gian cực ngắn ngủi, mọi người chưa kịp suy nghĩ, nhưng lại có thể cảm nhận được sự sợ hãi và bất lực đó.

Mà Quân Yển đột nhiên xuất hiện trước mặt Quân Trì, chém qua một kiếm, trường thương không chỉ bị nó đánh tiêu tan, còn khiến Ấu Minh chân quân hoảng sợ gọi tận mấy lớp phòng hộ, hết thủy diễn ra quá nhanh, đám người Liễu Huy Hải và Hàn Mị thậm chí vẫn chưa phản ứng kịp tình hình. Nhưng sau khi Ấu Minh chân quân nói xong lời đó, mọi người mới hồi phục tinh thần.

Người vừa hồi phục tinh thần còn có Quân Trì, hắn nhìn sang phía Quân Yển, nhận ra mình không chết, nhưng khi thấy thân kiếm màu xanh mà y cầm trong tay, chỉ cảm thấy khiếp sợ cực độ: “Quân Yển!”

Quân Yến nghiêng đầu nhìn hẳn, mấp máy môi, Quân Trì biết y đang kêu “Ca ca”.

Ngay sau đó, Quân Yến không trả lời Ấu Minh chân quân, lập tức bay về phía Thập Nhị Tượng Trận, Vạn Tương Quy kiểm lại hội tụ ngũ sắc linh quang.

Hoàn chương 84.

LINK Truyện:

Tu Tiên Chi Ma Thể <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tu-tien-chi-ma-the-3751652.html>

LINK Chương này:

Chương 84

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tu-tien-chi-ma-the-3751652/chuong-84.html>